

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ ΜΕ ΤΑ ΠΛΑΤΙΝΕΝΙΑ ΜΑΛΛΙΑ

ΟΝ τελευταίο καιρό, ο ιδιωτικός ντε-τέκτιβ Τζιμ Πούγκλντον ήταν πολύ στενωχωρημένος: Είχε καταστραφή σε μία άνοητη χρηματιστική επιχείρηση κι' είχε μείνει απένταρος. Μά δεν ήταν αυτό μόνο. Γο χειρότερο ήταν ότι θριασκόταν χωρίς πλάτεια. Και τώρα, επάνω στην πόρτα του σπιτιού του υπήρχε μία μεγάλη επιγραφή, η οποία σκέπαζε μία άλλη μικρότερη με τ' όνομά του και το επαγγελματί του κι' η οποία με μεγάλα γράμματα έγραφε: «ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ ΔΩΜΑΤΙΑ».

Η γυναίκα του, η Μάρθα, του είχε πη μ' άπονια, όταν εκείνος τέλεισε να διαμεριστεί:

—Τί θέλεις, λοιπόν, να πενιάζουμε; Θά νοικιάσουμε όλο το σπίτι και θα περιοριστούμε σε μία-δύο κάμαρες.

Ο Τζιμ δεν άπάντησε. Κι' αγανακτισμένος όπως ήταν, γιά να μη έλεπταν την αναστάτωση του σπιτιού του—η Μάρθα είχε μετατρέψει όλα τα δωμάτια σε κρεβατοκάμαρες, πήγε και κάθισε μελαγχολικός στα σκαλοπάτια της εισόδου κι' άρχισε να διαβάει την έφημερίδα του. Ξαφικά, καθώς διάβασε κάποια ειδήσι, πηθύρισε.

—Διάβηλε! Ο Χάσκο 'Εντ τώσκασε πάλι από τη φυλακή!

Ήταν φεβρό... Ο άνθρωπος αυτός, ένας άπαιστος έγκλημα-

τίας, δραπέτευε γιά πέμπτη φορά! Είχε λιμάρει την περασμένη νύχτα τα σίδερα του παραθύρου του κελιού του, το οποίο θριασκόταν σπ' τρίτο όροφο της φυλακής κι' είχε κατεβεί απ' εκεί με λουρίδες καμωμένες από τὰ σεντόνια του κρεβατιού του. Ο Χάσκο 'Εντ έπρόκειτο να δικαστεί γιά τόν φόνο κάποιου φαρμακοποιού. Συνένοχος στο έγκλημα ήταν και η Νέλλυ Γκλόου, το κορίτσι με τὰ πλατινένια μαλλιά, όπως την έλεγαν. Άλλά αυτό είχε κατορθώσει να ξεφύγει. Τώρα όμως η άστυνομία τους είχε έπικηρύξει κι' όπως έγραφε η έφημερίδα, έδιναν χίλια δολάρια άμοιβή γιά τόν τόν Χάσκο κι' άλλα τόσα γιά τη Νέλλυ.

—Ε, και νάχα την τύχη να τους τασκώσω εγώ! σκέφθηκε ο Τζιμ.

Γιά να μπορέσει να σκεφθεί με την ήσυχία του, ο Τζιμ ανέθηκε στο γραφείο του. Άλλά μέσα στον ένθουσιασμό του, είχε ξεγιάσει πώς η γυναίκα του το είχε καταργήσει γιά να το μετατρέψει κι' αυτό σε κρεβατοκάμαρα πρὸς ένοίκισιν. 'Ετσι θρέθηκε μέσα σε μία γενική αναστάτωση. Τά έπιπλα του γραφείου του ήταν συγκεντρωμένα σε μία άκρη της κάμαρας, τὰ θιγμένα του και τὰ πράγματα του γραφείου του θριασκόντουσαν συσπαγμένα σε μία γωνία ανακατωμένα με γυναικεία είδη τουαλέτας, μυρωδικά, κοκκινάδα, κραγιόνια γιά τὰ χείλη και γιά τὰ φρύδια και χίλια δυο άλλα αντικείμενα.

—Άκουσε, Τζιμ, είπε η Μάρθα μόλις τόν είδε. Η Ροθ θά μείνει γιά λίγο καιρό σ' αυτή την κάμαρα, γιάτι είνε οικονομικός στενωχωρημένη. Κι' αντί να με πληρώσει γιά την κάμαρα που της παραγορεύω, ώστόσο θρή δουλειά θά με βοηθή στο νοικοκυριό μου. Την κάμαρα που κρατούσε ως τώρα, θά την νοικιάσω άφου περισεύει, καθώς και τη δική μας κρεβατοκάμαρα κι' έμεις θά κοιμώμαστε στο ντινάν της τραπεζαρίας.

Πρίν από δεκαπέντε μέρες, η Μάρθα είχε πάρει τη Ροθ ως οικότροφο κι' έπειδή η νέα θρέθηκε ξαφνικά χωρίς δουλειά—η Ροθ ήταν δακτυλογράφος—κι' έπομένως δυσκολευόταν να πληρώει το νοίκι της, η πονόμχη οικόδεσποινα της είχε ι-άνει την εύκολα ατή.

Άλλά ο Τζιμ, αντίθετος από τ η γυναίκα του, η οποία ήταν ξετρελλαμένη με τη νέα, συνανούσαν την συγκαιρική τους. Η Ροθ ήταν μία ψηλή κι' αδύνατη κοπέλλα με γυρτούς ώμους και θαυτολυμένο στήθος. Βαθόταν υπερβολικά, έπαιρνε πρόστυχες πόδες και το σιγάσο δεν έλειπε από τὰ χείλη της. Τά μαλλιά της είχαν ένα παραένο χρόνο και το σονόλο της έδειχνε έναν τύπο υπενοσημόνισια νέας. Άλλά το χειρότερο ήταν ότι στο λίγο αυτό διάστημα που κατοικούσε κοντά τους, είχε πείσει την Μάρθα να θάψει τὰ ψαρά μαλλιά της και να φρεσκάσει το πόσοσάπο. Το αποτέλεσμα ήταν ότι η δυστυχισμένη Μάρθα είχε γίνει σωστή καρικατούρα κι' ο πύο δυστυχισμένος Τζιμ δεν

μπορούσε να συγκρατήσει το συναίσθημα της άηδίας που τόν έπιανε όταν έβλεπε τη γυναίκα του σ' αυτά τὰ χάλια.

—Τί στέκεις και κυττάζεις γύρω σου σ'ών ήλιθιες; ρώτησε η Μάρθα άπότομα. Άφου είσαι άνάξιος να συντηρήσεις τόν εαυτό σου και τη γυναίκα σου, πρέπει έγώ να λάθω τὰ μέτρα μου. Νά πώς με κατάντησες με τις επιχειρήσεις σου! Νά είμαι τώρα ύποχρεωμένη, στην ήλικία μου, να κάνω μόνη μου τη μπουγάδα. Γιατί, φυσικά, από σήμερα κι' έμπρός δεν θά δίνω πεία τὰ ρούχα μας στο πλυντήριο του γείτονά μας του Κινέζου. Και να σκεφθεί κανείς, πώς ο φτωχός αυτός Τσιν-Λόν κατορθώσε να μαζέψει χιλιάδες δολάρια, τὰ οποία έχει ι-ρύσει πούος έξέρι σε ποιά γωνιά του πλυντηρίου του. Σήμερα ίσα-ίσα μου είπε πώς σκέπτεται να πάψει να εργάζεται γιάτι έχει αρκετά χρήματα γιά να ζήσει ήσυχος. 'Ενώ εσύ, άκαμάτη, έχασες κι' εκείνα που είχες. 'Εμπρός! Γκεμετοσκάσου απ' έδω, πήγαινε στο πλυσταριό να τελειώσεις τούλάχιστον την έπισκευή του άρχισες... Καί φαντάσου, Ροθ,—πρόσθεσε άπευθυναμένη πρὸς τη νέα, η οποία είχε μπει στο δωμάτιο—πώς είχε κάποτε την κουταμάρα να καμαρώνω γιάτι παντ εύηκα έναν ντετέκτιβ!

Ο μίστερ Πούγκλντον τρώιχσε να μύ δώσει καμιά άπάντηση και μ' άτίσπρεπεια κατέβηκε στο πλυσταριό. Μέρες τώρα ο Τζιμ παδεύονταν να σιάξει με πάλια σιδερικά ένα τριπόδα γιά τη σκάφη. Είχε σχεδόν τελειώσει και δεν του έμενε παρά να λιμάρει μερικές προεξοχές τού σ'ιδεου. Άκριβώς την προηγούμενη μέρα είχε άγοράσει μία καινούργια λίκια γιά αυτό το σκοπό, αλλά μάταια την αναζήτησε τώρα, άνάμεσα στ' άλλα έπιπλα, αλλά μάταια την αναζήτησε τώρα, άνάμεσα στ' άλλα έπι-

πλα, Η λίκια δεν θριασκόταν πουνεία.

Βαριστημένος, ο Τζιμ κάθισε σ' ένα σκαμνί και προσπάθησε να συγκεντρώσει τη σκέψη του στο πρόβλημα που τόν άπασχολούσε. Πώς κατάρθωσε ο Χάσκο 'Εντ να δραπέτευση από τη φυλακή; Άλλά δεν είχαν περάσει ούτε δέκα λεπτά, όταν άκούστηκε άγρια η φωνή της Μάρθας:

—Τζιμ! Τζιμ!... 'Εσύ πήρες τη σιγαροθήκη κι' ένα κουβάρι νήμα που είχα άπάνω στον κομμό;

—Όχι! Τί θέλεις να το κάνω το νήμα; Όσο γιά τη σιγαροθήκη, την είδα εκεί σήμερα το πρωί.

—Λοιπόν, και τὰ δυο λείπουν. Άσφαλώς θά τὰ έκλεψε εκείνος ο άναθεματισμένος ο Κινέζος, όταν ήρθε προτίτερα κι' έφερε τὰ ρούχα της πύσης. Πήγαινε, άμέσως, Τζιμ, να τού τὰ ζητήσεις!...

—Μά, γυναίκα,—άρχισε να διαμαρτύρεται δειλά ο Τζιμ,—ο Τσιν-Λόν είνε τ' μιος άνθρωπος, τόν ξέρουμε χρόνια τώρα και

ποτέ δεν μάς έλειψε τίποτε. Γιατί τόν κατηγορείς άδικα; —'Αν δεν τὰ πήρε αυτός, τότε πούος τὰ πήρε; 'Ελα, πήγαινε! Και να μη γυρίσης στο σπίτι, άν δεν βρής την άσχημεία σιγαροθήκη. Γρήγορα!

—Μά, καυμένη Μάρθα, άφσέ με ήσυχο να θρώ τη λύσι που γυρεύω γιά κάποια σπουδαία ύπόθεση.

—Πα! 'Υπόθεση! 'Εχεις ποτέ σου ύποθέσεις; 'Εμπρός, πήγαινε!

Θέλοντας και μη, ο Τζιμ έφυγε. Άλλά αντί να πάει να βρή τόν Κινέζο, σκέφθηκε να πάει να κάνει μία βόλτα κάτω από τὰ παράθυρα της φυλακής. Πιθανόν να εύρισκε εκεί τίποτε που θά τόν βοηθούσε να φθάσει στο συμπεράσμα που ζήτοσε.

Πραγματικά, θρήκε σε μία μικρή άπόσταση από το παράθυρο από το οποίο ο Χάσκο είχε δραπέτευση την προηγούμενη νύχτα, ένα κουβάρι από χοντρή κλωστή και μία λίκια, στο γερύλι της οποίας θριασκόταν άκόμα στερεωμένη μία άκρη της κλωστής. Με τὰ ένοχοποιητικά αυτά στοιχεία στά χέρια του, ο Τζιμ πήγε και κάθισε σ' ένα μοναχικό, παράμερο πάγκο κι' άρχισε να σκέπτεται...

Ήταν όλοφάνερο, πώς κάποιος συνένοχος του Χάσκο τού είχε πετάξει απ' έξω το κουβάρι και με την κλωστή ανέβασε τη λίκια. Μάταια ο Τζιμ προσπάθησε να προχωρήσει στούς συλλογισμούς του. Η σκέψις ότι έπρεπε να βρή τη σιγαροθήκη, πόν θισάνιζε. 'Εμεινε εκεί άρες όλόκληρες, θυσιμένος σε σκέψεις. Ήταν αδύνατο να λύσει δυο προβλήματα συγχρόνως. Ξαφνικά μία σκέψις τού πέρασε από το νού κι' άποφάσισε να πάει πούτα να βρή τόν Τσιν-Λόν. Πώς ήταν δυνατόν—άναρωτιόταν ο Τζιμ—

Ο Τζιμ κύλιε από τις σκάλες κάτω...

ὁ Κινέζος να δημιουργήσει περιουσία μονάχα ἀπὸ τὶς πλῆρες ποὺ ἔκανε; Πιοὺς ξέρει ἂν ὁ Τοῖν-Λόν με τὸ ἀθῶο τάχα ὕφος του, δὲν διατηροῦσε κανένα κρυφὸ πρατήριό ὅπου; "Ε, καὶ ν' ἀνακάλυπτε τίποτε τέτοιο! "Ασφαλῶς θάκανε τὴν τύχη του. Τὴν ἐπομένη, ὅλες ἡ ἐφημερίδες θὰ ἔγραφαν με χτυπητοὺς τίτλους τὸ κατόρθωμα τοῦ Τζίμ Πούγκλιν, τοῦ διασημοῦ ντετέκτιβ, κ' ἀπὸ κείνη τὴ στιγμή ἡ τύχη του θὰ γύριζε...

"Ὁ Τζίμ μετάνιωμε τώρα, γιατί δὲν εἶχε πάρει μαζί του τὸ περιστρώφο του. Εὐτυχῶς ὅμως εἶχε πάντοτε στὴν τσέπη του μὴ σιδερένια γροθιά κ' ἔτσι ὀπλισμένος ἔφθασε σὸ σπίτι τ' οὐ Κινέζου. Προτίμησε νὰ πᾶν πρώτα νὰ ρεῖ ἡ μὴ ματιά στοῦ πλανητοῦ μῦπως ἀπ' ἐκεῖ εὗρισκε τίποτε ἐνδείξεις τῆς ἐνοχῆς τοῦ Τοῖν-Λόν. Προσεχτικά, κατέθηκε μερικά σκαλοπάτια, θῆκε τὴν πόρτα τοῦ πλανητοῦ ἀνοιχτή καὶ μῆκε. "Ἦταν σκοτεινὰ ἐκεῖ μέσα. "Ὡστόσο σὸ θάθος διέκρινε μὴ ἄλλη πόρτα. Τὴν ἀνοίξε καὶ προχώρησε σὲ μὴ καρβουναποθήκη κ' ἀπ' ἐκεῖ σ' ἔνα διάδρομο. Προχώρησε προσεχτικά ἀνάσταντας κάθε τόσο κ' ἀπὸ ἓνα σπύριτο. Στὴν ἀκρὴ τοῦ διαδρόμου ὑπῆρχαν μερικά σκαλοπάτια ποὺ ἀνέβαιναν καὶ τελείωναν μπροστὰ σὲ μὴ πόρτα. "Απὸ τῆ χαρμαμάς, ὁ Τζίμ εἶδε φῶς, στάθηκε κ' ἀκούσε ὁμιλίες.

"Χαμένους ὁ κόπος μας, Νέλλυ, ἔλεγε μὴ θαθεῖα φωνή. "Ὁ ἄθλιος αὐτὸς Κινέζος δὲν ἔχει χρήματα.

"Κι' ἐγὼ σοὺ λέω πὼς ἔχει!... "Ὁ ἴδιος τὸ εἶπε σήμερα τὸ πρωῒ, ἀπάντησε μὴ γυναικαῖα φωνή, ἡ ὁποία φάνηκε γνωστὴ στὸν Τζίμ. Θὰ ἴδῃς τώρα πὼς θὰ μῆλῃ!

Παραξευμενὸς ὁ Τζίμ ἔσκυψε καὶ κύτταξε ἀπὸ τὴ κλειδαρότρυπα. Εἶδε ἓνα μικρὸ δωμάτιο καὶ στὴ μέση ξαπλωμένο καὶ δεμένο χειροπόδαρα, τὸν Κινέζο. Δίπλα του γονατιστός, με τὸ περιστρώφο σὸ χερί, ἔρισκόταν ἓνας ἄνδρας. "Ὁ Τζίμ τὸν ἀναγνώρισε ἀμέσως ἀπὸ τὴ φωτογραφία ποὺ εἶχαν δημοσιεύσει ἡ ἐφημερίδες. "Ἦταν ὁ Χάκσο "Εντ! "Αντίκρου στέκονταν μὴ κοπέλλα, ἡ ὁποία ἀκουμποῦσε τὴν ἀναμμένη ἀκρὴ τοῦ σιγάρου τῆς σὸ πέλμα τῶν ποδιῶν τοῦ θύματος τῆς.

"Θὰ μῆλῃς, Κινέζε; εἶπε ἡ νέα. Ποῦ ἔχεις κρυμμένα τὰ δολλάρια σου;

"Εἶμαι φτωχός, ἀπάντησε ὁ Τοῖν-Λόν. Δὲν ἔχω χρήματα!...

Κατάπληκτος ὁ Τζίμ ἀναγνώρισε τὴ Ρουθ "Αρνετ, ἡ ὁποία ἔκανε χρῆσιν δημίου. "Ὡστε αὕτῃ ἦταν ἡ περιήγησι Νέλλυ Γκούς, τὸ κορίτσι με τὰ πλατινένια μαλλιά, τὴν ὅπο αὐτὰν ἔζητοῦσε ἡ ἀτυναιμία; Κ' ἡ Μάρθα ποὺ τὴν εἶχε πάρει σὸ σπίτι τους ὡς οἰκότροφο. Τόσο ταράχθηκε ὁ Τζίμ, ὥστε χωρὶς νὰ προσέξῃ ἀκουμποῦσε ἀπάνω στὴν πόρτα. Ὁ Χάκσο "Εντ πετάχτηκε ὀρθός κ' ἀμέσως σημάδεψε στὴ πόρτα με τὸ περιστρώφο του. "Ὁ Τζίμ κατάλαβε πὼς ἦταν χαμένος, ἀσπύς ὅπως ἦταν καὶ θέλησε καὶ κύλησε ἀπὸ τὶς σκάλες κάτω, παρσούροντας καθὼς ἔπεσε ἓνα πελώριο καζάνι τῆς μουσκάδας.

Συγχρόνως ἡ πόρτα ἔνοιξε κ' ὁ Χάκσο "Εντ πρόβαλε τὸ κεφάλι του καὶ προσπάθησε νὰ διακρίνῃ μέσα σὸ πυκνὸ σκοτάδι. Τότε ὁ Τζίμ στὴν ἀπελπισία του τὸν πέταξε σὸ πρόσωπο τῆ σιδερένια γροθιά ποὺ εἶχε μαζί του. Τὸ χτύπημα φαίνεται ἦταν θανατό, γιατί ὁ Χάκσο σωριάστηκε με τὸ κεφάλι κάτω, μέσῃ σὸ ὕψος, κ' ἔμεινε ἀκίνητος. Γύε ὁ Τζίμ ἄρπασε τὸ περιστρώφο κ' ἀνεβαίνοντας γρήγορα τὰ σκαλοπάτια, φωνάζε:

"Ἢὶ κουνηθῆς, Νέλλυ Γκούς, γιατί πυροβολῶ! Τώρα δὲν γλυτώνεις!

Μὲ καταπληκτικὴ ταχύτητα ἡ νέα ἔγειρε σὸ πλάι κ' ἔνα περιστρώφο ἄσπρωξε στὰ χέρια τῆς. "Αλλὰ ὁ Τοῖν-Λόν, ὁ ὁποῖος εἶχε κατορθώσει σὸ μεταξὺ νὰ ἐλευθερώσῃ τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια του, ρίχτηκε ἀπάνω τῆς καὶ τὴν ἀφώπλισε.

Σ' ἓνα λεπτό οἱ δύο ἄνδρες τὴν ἔβρισαν στερεά.

"Α! εἰσαι ἀλήθεια καλὸς ντετέκτιβ, ἀφεντικὸ! εἶπε ὁ Κινέζος με θαυμασμό κ' ἐγγυμωσύνῃ. "Αν δὲν ἐρχόσουν ἐγκαίρως, θὰ με σκότωναν ἴσως, γιὰ νὰ μοὺ πάρουν τὶς οἰκονομίες μου τῶσιν χρόνιν ἐργασίας. Περιμένετέ με, τρέχω νὰ φωνάξω τὴν ἀτυναιμία.

Τὴν ἐπομένη τὸ πρωῒ, ὁ ἥλιος ἦταν ψηλὰ πειὰ, ὅταν ὁ Τζίμ χαρούμενος ἐπέστρεψε σὸ σπίτι του. Εἶχε παραδώσει τὸ ζεύγος στοὺς ἀτυναιμικούς, κ' εἶχε πάρει κιόλας τὴν ἀμοιβή τῶν δύο χιλιάδων δολλαρίων.

"Μπορῶ νὰ μᾶσω ποὺ γύριζες ὅλη τὴ νύχτα; ρώτησε ἡ Μάρθα αὐστηρά.

"Αντὶ ἄλλης ἀπαντήσεως, ὁ Τζίμ ξεδιπλῶσε τὴν πρωινή ἐφημερίδα καὶ τὴν ἔδειξε σὸν γυναικα του. Στὴ μέση τῆς πρώτης σελίδος ὑπῆρχε μὴ φωτογραφία τῆς Νέλλυ Γκούς, ἡ Ρουθ "Αρνετ, τῆς κοπέλλας με τὰ πλατινένια μαλλιά.

"Κι' ἀπὸ κάτω με μεγάλα γράμματα:

"Ὁ ΤΖΙΜ ΠΟΥΓΚΛΙΝ, ὁ γνωστός ντετέκ-

ΤΑ ΕΙΣ ΒΙΒΛΙΑ

ΔΩΡΑ ΜΑΣ

"Ὡπως σὰς ὑποσχεθήκαμε, τὸ «ΜΠΟΥΚΕΤΟ» καὶ ἡ «ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ» ἤρχισαν τὴν διανομὴν εἰς τοὺς ἀναγνώστας των σεβερῶν περιφήμων ἀριστουργημάτων τῆς ξένης φιλολογίας. Τὰ πρώτα βιβλία, τὰ ὁποία διανεμονται ἤδη στοὺς ἀναγνώστας τῶν περιοδικῶν μας, εἶνε τὸ ὑπέροχον ἀισθηματικὸν ἀριστοῦργημα τοῦ ΑΛΦΟΝΣ ΚΑΡ

"ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ"

Καὶ τὸ ἀριστοῦργημα τοῦ ρωμαντισμοῦ

Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ"

Τοῦ ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ, υἱοῦ, τοῦ ὁποῖου ἡ διανομὴ ἤρχισε κατ' αὐτάς.

"Ὡπως σὰς εἶχαμε εἰδοποιήσει, γιὰ ν' ἀποκτήσετε τὰ ἀριστουργήματά μας, πρέπει ν' ἀποκόπτετε ἀπὸ τὸ «Μπουκέτο» ἡ τὴν «Οικογένειαν» 4 ἐκ τῶν δημοσιευομένων εἰς τὴν 3ην σελίδα τοῦ ἐξωφύλλου δελτίων καὶ νὰ τὰ φέρετε εἰς τὰ Γραφεῖα μας, καταθέτοντες συγχρόνως καὶ 8 δραχμάς.

"Ἔτσι, μ' ἓνα ἐλάχιστον ποσόν, με τὸ ἐν πέμπτῳ τῆς τιμῆς τοῦ βιβλίου, ἀποκτᾶτε βιβλία κομψά, ἐκ 300 περίπου σελίδων ἕκαστον, ἀποκτᾶτε τὰ «ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ», ὅπως δικαίως ὠνομάσθησαν τὰ ἔργα ποὺ σὰς χαρίζομεν.

Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀναγνώσταις μας θὰ προσκομίζων τὰ 4 δελτία καὶ τὰς 8 δραχμάς εἰς τὰ Ὑποπρακτορεῖα τῶν Ἐφημερίδων καὶ θὰ λαμβάνουν τὰ βιβλία των.

"Απὸ τῆς 15ης Ἀπριλίου θ' ἀρχίσῃ ἡ διανομὴ τοῦ ἀριστουργήματος τοῦ ΑΒΒΑ ΠΡΕΒΩ

"Η ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΩ"

Θὰ ἐκδοθῶν ἀμέσως κατόπιν

ΓΡΑΤΣΙΕΛΛΑ

Τοῦ ΑΛΦ. ΛΑΜΑΡΤΙΝΟΥ, κλπ. κλπ.

Ἡ εὐκαιρία δηλαδὴ εἶνε ΜΟΝΑΔΙΚΗ.

Οἱ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ ἀναγνώσταις τῶν περιοδικῶν μας πρέπει νὰ στέλλουν, μαζί με τὰ δελτία καὶ τὰς 8 δραχμάς, καὶ τὰ ἔξοδα ἀποστολῆς τῶν βιβλίων, καὶ τοῦτο, διότι θὰ ἦτο λίαν ἐπιζημία διὰ τὸ Γραφεῖον μας μὴ τοιαύτη ἐπιβάρυνσις. Εἰς τὰς πόλεις τοῦ Ἐξωτερικοῦ ὅπου ὑπάρχουν Ὑποπρακτορεῖα τοῦ Κεντρικοῦ Πρακτορείου Ἀθηνῶν, οἱ ἀναγνώσταις μας θὰ παραλάβουν τὰ βιβλία των ἀπὸ τῶν κ. κ. ὑποπρακταρῶν.

Τὰ δελτία δημοσιεύονται στὴν 3ην σελίδα τοῦ ἐξωφύλλου.

κτιθ σὼζει ἓναν Κινέζο καὶ συλλαμβάνει τὸν δραπετὴ τῆς φυλακῆς Χάκσο "Εντ καὶ τὴ φίλην του.

Ἡ Μάρθα γούρλωσε τὰ μάτια τῆς καὶ θαρεῖα σωριάστηκε χάμο.

"Τοῖν-Λόν, διέταξε ὁ Τζίμ τὸν Κινέζο, ὁ ὁποῖος τὸν εἶχε ἀκολουθήσει, ἡ γυναικα μου λιποθύμησε, φέρε μου λίγο νερό!...